

ประพัตติพรหมจรรย์

1. เหตุใดพระภิกษุจึงต้องประพัตติพรหมจรรย์

- เพื่อจะได้ไม่มีพันธนาการของชีวิต และมีเวลาว่างมากขึ้น ในการปฏิบัติธรรม ให้บรรลุธรรมขั้นสูงสุด หลุดพ้นจากกิเลส อาสวะได้

กามสุข เป็นแค่ความเพลินช่วงสั้น ๆ ไม่ยั่งยืน มีขอบเขตจำกัด มีผลข้างเคียง ตามมา ทั้งความหึง ความหวง ความห่วง



การนอกใจ และไม่มีทางที่จะทำให้บรรลุ
ธรรมขั้นสูงสุดได้

การประพฤติพรหมจรรย์ ทำให้เป็น
อิสระ สักดออกจากกาม และอกุศลธรรม มี
เวลาได้มาปฏิบัติธรรม ซึ่งทำให้ได้รับสุขจาก
สมาธิ อันเป็นสุขที่ประณีตกว่า ยิ่งใหญ่กว่า
เรียกว่า บรมสุข เป็นสุขตลอดเวลา พระจึง
เลือกที่จะประพฤติพรหมจรรย์

ดังเช่น เจ้าชายสิทธัตถะ ท่านเสวย
เบญจกามคุณที่เลิศและสุขกว่าใคร มีมเหสี
ทั้งดงาม ลูกที่น่ารัก มีปราสาท 3 ฤดู ทั้งวัง
มีแต่ผู้หญิงบำรุงบำเรอ เปี่ยมไปด้วยลาภ
ยศ สรรเสริญ บริวาร อำนาจ แต่สิ่งเหล่านี้

ก็ไม่ได้ให้ความสุขที่แท้จริง ท่านจึงตัดสินใจ
ออกบวชเป็นพระ และประพาสพรหมจรรย์
ดังนั้น พระภิกษุ จึงทำตามพระสัมมา
สัมพุทธเจ้า เพราะต้องการหลุดพ้นได้อย่าง
พระองค์